

‘Ik wil deze wereld met opgeheven hoofd verlaten.’

Siert Janzon, patiënt Expertisecentrum Euthanasie

Voordat het misschien te laat is.

Siert Janzon (65) heeft de ziekte van Alzheimer en wil euthanasie voordat hij wilsonbekwaam wordt. Wanneer is dat moment aangebroken? Expertisecentrum Euthanasie houdt een vinger aan de pols, maar Siert moet zelf beslissen.

Sinds de diagnose houdt hij een dagboek bij waarin hij zijn dagen en gevoelens beschrijft. Twee schriften schreef hij al vol. “Ik vind het belangrijk dat ik straks, als ik het niet meer weet, kan teruglezen wat er gebeurd is en dat ook mijn kinderen weten hoe ik mij voel. Zijn vrouw Truus vult hem aan: “Je schrijft je emoties van je af.” Siert: “Ja, dat is ook fijn. Ik haat alzheimer. Ik haat het zo erg, dat is onbeschrijfelijk.”

Inlogcode

Volgend jaar zijn ze veertig jaar getrouwd en ze waren altijd twee handen op één buik, vertelt Truus. Wat de één dacht, zei de ander. Samen kregen ze twee dochters en twee kleinkinderen. Siert overwon prostaatkanker en leerde met artritis psoriatica leven. Vier jaar geleden trok Truus aan de bel. Ze vertrouwde het niet: “Siert was een enthousiaste man die altijd het voortouw nam, zullen we dit of dat doen? Dat werd minder. Er gebeurden ook rare dingen. Dan ging hij bijvoorbeeld naar de garage om een schroevendraaier te halen en kwam hij met lege handen terug. Niks voor Siert. Toen ik zijn collega's vroeg of iemand iets was opgevallen hoorde ik dat Siert twee keer dezelfde computer-cursus had gevolgd en dat hij elke keer zijn inlogcode moest opzoeken. In december 2015 zei ik: we moeten naar de huisarts. Gelukkig wilde hij mee.”

Enorme klap

Een paar maanden later, Siert is dan 61 jaar, hoort hij de diagnose: beginnende alzheimer. Een enorme klap. “Ik word nooit dement, dacht ik, want ik gebruik mijn hersens veel. Ik heb mijn leven lang geleerd. De ziekte zit ook niet in de familie. Mijn moeder was negentig en een beetje vergeetachtig, maar dat is normaal toch? Nu weet ik: iedereen kan dement worden. Op de dagbesteding zitten ook ingenieurs. Je doet er geen fluit aan.” Tijdens de afscheidsreceptie op zijn werk las hij een brief voor: (...) *Ik ga een onbekende weg op en weet niet wat ik tegenkom.* Collega's waren ontroerd. Een enkeling

ziet hij nog af en toe. Sommige vriendschappen zijn ook verwaterd. Zijn wereld wordt steeds kleiner.

Sputje

Siert werkte drieënveertig jaar in de zorg. Begonnen als ziekenverzorger, doorgeleerd tot verpleegkundige en gespecialiseerd in neurologie. “Ik heb voor demente bejaarden gezorgd, dus ik weet precies wat mij te wachten staat. Ik heb mijn trots en ik ben vrij ijdel. Ik wil deze wereld met opgeheven hoofd verlaten.” Het verpleeghuis. Truus niet meer herkennen. De namen van de kleinkinderen vergeten. Het zijn schrikbeelden waar Siert beslist niet op wil wachten. Aan zijn huisarts vroeg hij onverbloemd: als het zover is, geef jij mij dan een spuitje of niet? Hij draait niet meer om de hete brij heen. “Ik was blij dat de huisarts eerlijk antwoordde. Ze zei: ik ben daar niet zo goed in, maar ik verwijs je door.”

‘Ik heb mijn trots en ik ben vrij ijdel.’

5 voor 12

Om de paar maanden komt het team van Expertisecentrum Euthanasie op huisbezoek in de woning in Landgraaf. Soms zijn de kinderen ook aanwezig. De dokter en de verpleegkundige van de voormalige Levensindekliniek houden een vinger aan de pols. Hoe gaat het met Siert? Is zijn euthanasiewens consistent? Hoe ontwikkelt de dementie zich? Eenmaal wilsonbekwaam is euthanasie een stuk ingewikkelder, zo niet onmogelijk. Siert wil dat moment niet voorbij laten gaan. “Iedereen houdt mij in de gaten: Truus, het expertisecentrum, de casemanager, mijn kinderen. Ze weten allemaal wat ik wil. Alles staat uitgebreid op papier én op film.” Hij is er gerust op, zegt hij. Maar Truus ligt er wakker van. Ze hoopt voor Siert dat het hem [Lees verder op pagina 2 >](#)

> *vervolg interview* lukt om er op tijd uit te stappen. De gedachte dat zij haar man toch naar het verpleeghuis moet brengen is onverteerbaar. "Wanneer zeg je: het hoeft niet meer? Siert moet zelf beslissen wanneer het 5 voor 12 is, dat kan ik niet voor hem doen."

Drijfzand

De laatste anderhalf jaar gaat hij sneller achteruit. Hij vergeet steeds meer en heeft evenwichtsstoornissen. Alzheimer pakt steeds een stukje, zegt Siert. "Alsof je op drijfzand loopt. Ik ben verdrietig en boos. Soms gooi ik zomaar met spullen." Hij leeft noodgedwongen met de dag. De ziekte is onvoorspelbaar en hij weet niet hoe hij er over een paar maanden aan toe is. In de keuken hangt een agenda met afspraken voor de komende week. Dinsdag

en vrijdag de zorgboerderij. In het weekeinde komen de kinderen langs. Onverwachte situaties worden zo veel mogelijk vermeden, daarvan raakt Siert in paniek.

Spelletjes

Vanavond is *Lingo* op tv. Siert speelt alle quizzen en spelletjes actief mee. Hij leest ook graag tijdschriften, *Historia* en *Quest*. Zo hoopt hij zijn hoofd fit te houden. Nu nog is er voldoende om van te genieten. De kleinkinderen. Koffiedrinken met Truus. Muziek van The Cats, Siert is fan vanaf het eerste uur. "Ik heb tegen Truus gezegd dat het nummer 'The end of the show' op mijn uitvaart gedraaid moet worden, maar dat wil ze niet. "Nou ja, uiteindelijk wel", reageert Truus. "Het is jouw wens. Dan zeg je niet: dat doe ik niet."

Joyce de Bruin is arts bij Expertisecentrum Euthanasie. Haar columns geven een inkijkje in haar bijzondere werk.

Meneer K.

Meneer K. is mijn eerste patiënt. Wat kan ik verwachten? Wat moet ik zeggen? Ik maak mijn entree in een rokerig kamertje. Het is er mistig. Met moeite zie ik een bed, een tafel in de hoek, een tafel in het midden en een tafel tegen het raam. Aan de muren hangen schilderijen van zebra's en luipaarden, ze staren me aan: *hakuna matata*, maak je geen zorgen.

Op de rand van de asbak bungelt een dikke sigarenpeuk. Meneer K. zit op bed. Zijn Limburgse zachte *g* stroomt de kamer in. Hij is kort van adem en vel over heen. Meneer K. wil dood. De longkanker is uitgezaaid. Hij takelt af. Hij ziet zijn leven langzaam vervagen, als blaadjes in de westerstorm. Afgelopen zomer rooide hij nog aardappelen op het veld. Nu ligt hij hier op bed. Alsof hij ademt door een rietje, zo voelt het. Pijn op onbekende plekken en misselijk. Zitten en liggen, dat is wat hij kan. En piekeren om wat komen gaat: een zondvloed aan nog meer kwalen. Nee, het is duidelijk, hij wil dood. Ja, dat snap ik. Wij kunnen het regelen. Niet al te makkelijk, maar het is mogelijk, en toch ook snel. Niet eerder zag ik een patiënt zo gelukkig.

Vijf dagen later, twee bezoeken verder. Meneer K. blijft bij zijn wens. Oké. Duidelijk. Iedereen is het erover eens: familie, onafhankelijk artsen, teams van deskundigen en apothekers. Het staat in vijf verslagen.

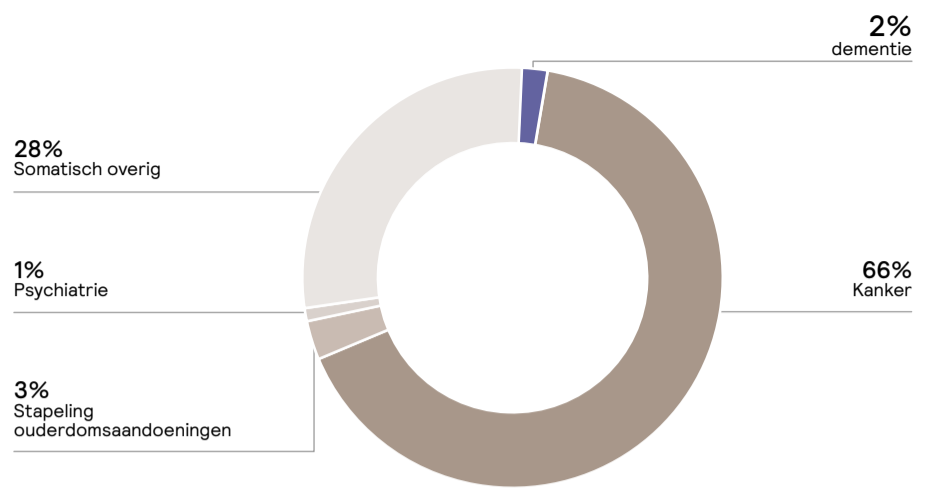
Vrijdagochtend. Op het bureau van de apotheker ligt de dodelijke medicatie, naast twee HEMA-broodtrommeltjes.

Afgelopen zomer rooide hij nog aardappelen op het veld.

Klaar? Ja, klaar. Alle cellen in mijn lijf wijzen dezelfde kant op: ik kan dit en ik wil graag helpen. Ik stop de volle trommeltjes in een papieren zak en stap de auto in, op weg naar meneer K. Wilt u ook een stukje rijstevlaai dokter? Ik kan niet, maar prop toch. Meneer K. rookt zijn laatste sigaar. Daarna staat hij op, resoluut, en loopt naar zijn slaapkamer. De vertrekkamer. Hij ligt op bed. Familie om hem heen. Geworpen, gearmd, geliefd, gewonnen. "Pap, wat ben ik trots op jou!" Klaar voor de laatste kus. En dan heel snel is hij weg.

Ik loop naar buiten met de telefoon in mijn hand. De lijkschouwer moet geïnformeerd worden. Niet natuurlijke dood? Het voelde wel natuurlijk. De zon schijnt. Het heeft gestormd en geregend, dagenlang, en nu schijnt de zon op mijn gezicht. Het is goed. Tijd van overgaan 11:11 uur. Mijn geboortedatum. Toeval? Ik voel me dankbaar.

Redenen voor euthanasie in Nederland in 2018, in procenten

Bron: Jaarverslag Regionale Toetsingscommissies Euthanasie (RTE)

Standpunt Expertisecentrum Euthanasie

Euthanasie bij dementie

Expertisecentrum Euthanasie gaat ervan uit dat euthanasie bij mensen met dementie mogelijk is, zolang zij nog wilsbekwaam zijn. Zodra er sprake is van wilsonbekwaamheid wordt het verlenen van euthanasie uiterst complex.

Als iemand met dementie een euthanasiewens heeft, is het belangrijk dat hij of zij dit op tijd bij zijn huisarts aangeeft, met de arts doorneemt wat hij wel en niet wil en informeert hoe de arts daar tegenover staat. De wilsverklaring is een belangrijk document om het euthanasieverzoek mee te onderbouwen. Hierin geeft de hulpvrager aan wat zijn wensen zijn rondom het levenseinde. Die wensen moeten zo concreet mogelijk geformuleerd zijn. Het document mag geen onduidelijkheden of tegenstrijdigheden bevatten, anders is het niet bruikbaar. Het is belangrijk om de wilsverklaring regelmatig met de huisarts te bespreken en up-to-date te houden.

Vraag & Antwoord

Moeten mijn kinderen het eens zijn met mijn verzoek?

Bij de beoordeling van een euthanasieverzoek is het van belang dat de arts (in geval van Expertisecentrum Euthanasie het team van arts en verpleegkundige) zorgvuldig te werk gaat. Het betrekken van naasten is onderdeel van deze zorgvuldigheid. Verplicht is dit echter niet, laat staan dat de kinderen het ermee eens moeten zijn.

U en uw arts moeten tot de overtuiging komen dat euthanasie de juiste oplossing voor uw situatie is. Tijdens de beoordeling van een euthanasieverzoek zal de arts doorgaans proberen uw kinderen erbij te betrekken. Als u geen toestemming geeft, mag de arts geen contact met de kinderen opnemen.

Is palliatieve sedatie een alternatief voor euthanasie?

Palliatieve sedatie is het verlagen van het bewustzijn om het lijden te verlichten en valt onder normaal medisch handelen. Sedatie mag als de arts verwacht dat de levensverwachting van de patiënt niet langer is dan veertien dagen. Er is geen speciaal toetsingskader, zoals bij euthanasie. Als het nodig is, kan het snel worden ingezet; zeven dagen per week, vierentwintig uur per dag. Voor euthanasie ligt dit anders. De arts moet ten minste één andere arts consulteren, verslagen voor de toetsingscommissie voorbereiden en de benodigde medicatie bestellen. Dit kost tijd. Vaak minstens enkele dagen. Soms is die tijd er niet en is de keuze voor palliatieve sedatie soms beter dan wachten op euthanasie.

Als een patiënt in aanmerking komt voor palliatieve sedatie maar tevens een euthanasiewens heeft, staat dit het tegemoet komen aan de euthanasiewens niet in de weg. In de Euthanasiewet staat dat euthanasie alleen mag als redelijke andere oplossingen ontbreken.

Palliatieve sedatie is niet per definitie een redelijke andere oplossing, maar kan dat in sommige gevallen wél zijn: als het lijden zó groot is, dat niet op het regelen van euthanasie gewacht kan worden.

Volg Expertisecentrum Euthanasie

Wilt u op de hoogte blijven van nieuws van Expertisecentrum Euthanasie? Volg de organisatie op LinkedIn en Twitter. Hier worden regelmatig berichten, interviews en achtergronden gedeeld. Houd ook de website in de gaten: expertisecentrum euthanasie.nl. De vrienden hebben een eigen pagina: expertisecentrum euthanasie.nl/vrienden. Op LinkedIn en Twitter vindt u ons via Expertisecentrum Euthanasie.

Even bellen met...

Willie Swildens

Oud-Kamerlid Willie Swildens stond aan de wieg van de Euthanasiewetgeving. Ze was voorzitter van de Regionale Toetsingscommissie Euthanasie (RTE) in de regio Noord-Holland en coördinerend voorzitter van de toetsingscommissies.

"In 2011 werd voor het eerst euthanasie verleend aan een diep demente, wilsonbekwame patiënt op basis van een schriftelijke wilsverklaring. Sindsdien is dit zo'n vijftien keer voorgekomen. De wet biedt uitdrukkelijk die mogelijkheid, mits de arts de overtuiging heeft dat het verzoek vrijwillig en weloverwogen is, de patiënt dus wilsbekwaam was toen hij de wilsverklaring opstelde én dat er sprake is van ondraaglijk lijden, als door de patiënt in zijn verklaring aangegeven.

Euthanasie bij dementie is ingewikkeld, met name in de periode tussen het 5-voor-12-moment en de fase dat de patiënt zo volledig wilsonbekwaam en diep dement is dat hij zijn bedoeling niet meer duidelijk kan maken. Tijdens deze 'tussenfase' nemen ziektebesef en wilsbekwaamheid verder af. Als de patiënt, hoe gebrekkig ook communicerend, aangeeft zich te verzetten bedenken artsen zich echt wel twee keer voordat ze euthanasie verlenen. Zo had de wetgever het destijds ook voor ogen.

De wet blijkt naar tevredenheid te functioneren. Artsen hebben er vertrouwen in. Dat blijkt ook uit de grote meldingsbereidheid. We hebben een uiterst zorgvuldige en transparante euthanasiepraktijk. Dat vind ik een grote verworvenheid."

"Ik heb zoveel mogelijk scenario's beschreven waarin ik euthanasie wil."

De wilsverklaring van dokter De Vries

'Mijn wensen worden steeds specifiek.'

Over de ins en outs van een goede wilsverklaring hoef je Constance de Vries (69) niets uit te leggen. Stapels heeft ze er intussen voorbij zien komen, als huis-, SCEN- en, sinds de start van het Expertisecentrum Euthanasie, euthanasiearts. Maar hoe zit het met haar eigen wilsverklaring? Hoe kraakhelder is die?

"Drie jaar geleden ben ik er echt goed voor gaan zitten. Voor die tijd had ik wel iets geformuleerd op mijn iPad, maar dat was veel te vaag. Waar ligt voor mij de grens van ondraaglijk lijden? Met het ouder worden, voelde ik steeds meer de urgentie om dat in mijn eigen woorden op papier te zetten. Nadat ik een zieke collega met zijn euthanasie geholpen had, dacht ik: het is verdorie ook tijd ook dat ik me over mijn eigen wensen buig."

Helder en concreet

"In de vorm van een brief aan mijn huisarts heb ik geprobeerd zo helder en concreet mogelijk de situaties te beschrijven waarin ik niet meer wil leven. Inmiddels zit ik op zo'n twee A-viertjes. Ik zie het als een groei-document. Met de jaren én met de confronterende situaties die ik als euthanasiearts meemaak, worden mijn wensen specifiek."

Duidelijk verzet

"Zo heb ik laatst aangevuld dat, mocht ik ooit weigeren om te eten en te drinken, ik ook echt niet meer gevoerd wil worden. Te vaak zie ik namelijk dat een patiënt dan toch een hap vla in zijn mond krijgt gestopt die hij in een natuurlijke reflex doorslikt. Terwijl hoe duidelijk kan een lichaam zich verzetten? Als ik niet meer wil eten en drinken, dan houdt het voor mij op."

Zoveel mogelijk scenario's

"Dementie is mijn grootste angst. Het lijkt mij verschrikkelijk om niet meer te kunnen lezen, praten, incontinent te worden, in gedrag te veranderen, de regie te verliezen. Al die ellendige verschijnselen heb ik voorbij zien komen in mijn praktijk, ook bij mijn eigen moeder. Zo wil ik niet leven. Dat schrijf ik ook in mijn wilsverklaring naar de huisarts: dat ik hoop dat ik voldoende ziektebesef zal houden om zelf die beslissing te nemen. Zo niet? Dan heb ik zoveel mogelijk scenario's beschreven waarin ik euthanasie wil."

'Inmiddels zit ik op zo'n twee A-viertjes.'

Meeste kans

Heeft dokter De Vries hiermee haar wilsverklaring werkelijk dichtgetimmerd? "Helaas valt dat niet voor de volle honderd procent te sturen. Als huisarts weet ik dat er altijd weer situaties zijn die je van tevoren nooit had kunnen bedenken. Het enige dat je kunt doen, is zoveel mogelijk voorwaarden scheppen waarmee je de meeste kans hebt op succes."

Meer lezen

Op onze website vindt u uitgebreide informatie over euthanasie: expertisecentrum euthansie.nl.

Constance's tips

Tip 1

Let op de leeftijd van je huisarts. Constance: "Is hij of zij even oud, dan is de kans groot dat-ie gestopt is zodra je hem of haar nodig hebt. Kies er dus het liefst één die ruim jonger is."

Tip 2

Houd je wilsverklaring actueel. Blijf het document aanpassen aan nieuwe situaties en wensen. Beperk je niet tot concrete situaties, maar beschrijf ook je levensfilosofie. Waarom wil jij euthanasie? Hoe sta je in het leven?

Tip 3

Blijf in gesprek over je euthanasiewens, met zowel de huisarts als je dierbaren. Constance: "Zolang je gezond bent, is het een ver-van-je-bed-show. Maar word je ouder of ziek, stem je wensen dan geregeld af. Zo had ik een patiënt die elke keer dat ze langskwam zei: 'Je weet het hè, wat ik wil? Nou, dat wil ik nog steeds'."

Opgevangen

'Hoe zorgt minister de Jonge ervoor dat de kennis van Expertisecentrum Euthanasie beschikbaar komt voor alle huisartsen in Nederland?'

Antoinette Laan-Geselschap
Tweede Kamerlid (VVD)

'Geef naasten een grotere stem in euthanasie bij dementie.'

Henk Blanken
Journalist en parkinsonpatiënt

'In Zwitserland is euthanasie een mensenrecht. De patiënt moet het wel zelf doen en het traject kost geld.'

Pia Dijkstra
Tweede Kamerlid (D66)

'Gesprekken over euthanasie moeten eerder en vaker worden gevoerd.'

Ockje Tellegen
Tweede Kamerlid (VVD)

Vriendenbijeenkomsten

Wij betrekken u graag bij ons werk.

Bent u geïnteresseerd in het laatste nieuws over Expertisecentrum Euthanasie en euthanasiezorg in Nederland? Wilt u praktijkverhalen van onze artsen en verpleegkundigen horen? Heeft u zelf vragen? In 2020 organiseren wij weer een nieuwe reeks vriendenbijeenkomsten, met speciale aandacht voor euthanasie bij dementie en stapeling van ouderdomsaandoeningen. Geef u snel op. De belangstelling is doorgaans groot en vol is vol.

Meld u aan voor onze vriendenbijeenkomsten

Na uw aanmelding ontvangt u het volledige programma en de routebeschrijving. Alle bijeenkomsten zijn op centrale locaties in het land, goed bereikbaar met de auto of het openbaar vervoer.

Aanmelden kan via de website: expertisecentrum euthanasie.nl/vriendenbijeenkomst. U kunt zich ook telefonisch opgeven via 070 891 26 21.

Liever een aanmelding per post? Stuur een kaart naar: Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie, Antwoordnummer 286, 1800 VB Alkmaar. Een postzegel is niet nodig.

Programma vriendenbijeenkomsten

U hoort alles over de laatste ontwikkelingen bij Expertisecentrum Euthanasie en de euthanasie(zorg) in Nederland. Elke bijeenkomst bestaat uit een algemeen deel en twee sessies: *Euthanasie bij dementie* en *Euthanasie bij stapeling van ouderdomsaandoeningen*. U kunt de sessies achter elkaar volgen.

Vrijdag 14 februari 2020
Vriendenbijeenkomst
Amsterdam
Planetarium Meeting Center
(van 13:00 tot 17:00 uur)

Vrijdag 13 maart 2020
Vriendenbijeenkomst
Zwolle
Nieuwe Buitensociëteit Zwolle
(van 13:00 tot 17:00 uur)

Vrijdag 24 april 2020
Vriendenbijeenkomst
Den Haag
New Babylon Meeting Center
(van 13:00 tot 17:00 uur)

Vrijdag 15 mei 2020
Vriendenbijeenkomst
Amersfoort
De Eenhoorn Meeting Center
(van 13:00 tot 17:00 uur)

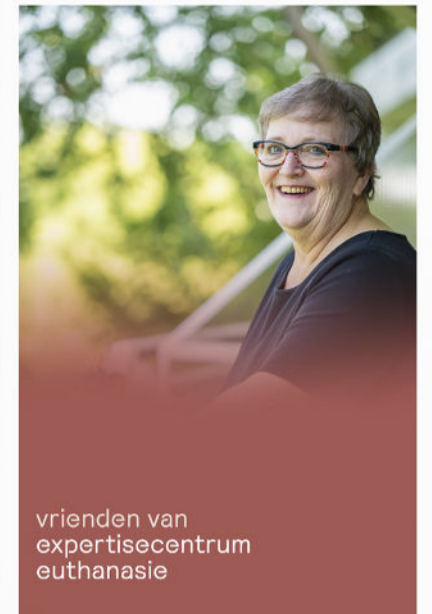
Vrijdag 12 juni 2020
Vriendenbijeenkomst
Eindhoven
De Gele Kegels Meeting Center
(van 13:00 tot 17:00 uur)

Zaterdag 26 september 2020
Vriendenbijeenkomst
Amersfoort
De Eenhoorn Meeting Center
(van 13:00 tot 17:00 uur)

De kleine bijdrage van Els

Een nieuwe naam, dus ook nieuw foldermateriaal. Op de voorkant van de brochure van Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie (VvVE) staat Els Vermeulen, vriend sinds 2012. Haar gezicht prijkt ook op de banners die tijdens bijeenkomsten worden gebruikt. "Ik vind het heel grappig om mezelf zo terug te zien", zegt ze. "Geen hond die ooit een foto van mij wil maken, ik sta er altijd slecht op, maar Martijn Beekman heeft er echt iets moois van gemaakt. Dat vind ik nog steeds heel knap van hem." Lang hoefde ze er niet over na te denken, natuurlijk wilde ze meewerken. "Als ik ergens voor sta, vind ik ook dat ik een stapje verder moet zetten. Ik zie het als mijn kleine bijdrage aan het werk van Expertisecentrum Euthanasie."

Vrienden voor het leven.

vrienden van
expertisecentrum
euthanasie

Steun het werk van Expertisecentrum Euthanasie

Met uw hulp kunnen wij:

- De continuïteit van euthanasiezorg garanderen
- Interne ontwikkelingen van Expertisecentrum Euthanasie ondersteunen
- (Huis)artsen begeleiden bij euthanasietrajecten
- Nascholing voor (huis)artsen aanbieden
- Wetenschappelijk onderzoek doen
- Voortdurend werken aan maximale zorgvuldigheid
- Kennis over euthanasie en levenseinde bij vrienden versterken

Als vriend ontvangt u uitnodigingen voor vriendenbijeenkomsten met actuele thema's. Ook krijgt u drie keer per jaar de nieuwsbrief *Vrienden voor het Leven* toegestuurd, met nieuws en informatie over onze euthanasiezorg en ontwikkelingen van Expertisecentrum Euthanasie.

Doneer via NL36 TRIO 0391 1048 45 t.n.v. Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie o.v.v. 'gift'. Elke bijdrage is van harte welkom. Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie heeft een ANBI-status, waardoor uw donatie fiscaal aftrekbaar is en uw steun voor honderd procent ten goede komt aan Expertisecentrum Euthanasie. Meer informatie over donaties, schenkingen, legaten en erfstellingen vindt u op onze website: expertisecentrum euthanasie.nl/vrienden.

Colofon

No. 2, winter 2019

'Vrienden voor het leven' is een uitgave van de Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie. De nieuwsbrief verschijnt drie keer per jaar (papier en digitaal). Donateurs ontvangen de nieuwsbrief gratis.

Eisenhowerlaan 104, 2517 KL Den Haag
070 891 26 21 (op werkdagen van 8:30 tot 17:00 uur)
vrienden@expertisecentrum euthanasie.nl
expertisecentrum euthanasie.nl/vrienden

Donaties zijn welkom op NL36 TRIO 0391 1048 45 t.n.v. Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie o.v.v. 'gift'. De stichting heeft een ANBI-status, waardoor uw donatie fiscaal aftrekbaar is en uw steun voor honderd procent ten goede komt aan Expertisecentrum Euthanasie. Meer informatie over donaties, schenkingen, legaten en erfstellingen vindt u op onze website: expertisecentrum euthanasie.nl.

Redactie Elke Swart

Aan dit nummer werkten mee
Lobsang Jap-A-Joe, Teus Lebbing,
Marijke van Moll, Marc Mulders
Fotografie Martijn Beekman
Vormgeving Studio Het Mes
Drukwerk en verzending MEO

Copyright

Teksten uit deze nieuwsbrief mogen uitsluitend na schriftelijke toestemming van de redactie worden overgenomen.

De Stichting Vrienden van Expertisecentrum Euthanasie zorgt voor financiële steun aan Expertisecentrum Euthanasie voor extra en bijzondere zorg en voor bijzondere projecten, daar waar zorgverzekeraars dat niet doen. De stichting geeft voorlichting over euthanasie en hulp bij levensbeëindiging in het algemeen en over het werk van Expertisecentrum Euthanasie in het bijzonder. Voor al uw medische vragen neemt u contact op met Expertisecentrum Euthanasie (expertisecentrum euthanasie.nl).